Dosarul nr.2-2058/24

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

05 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Eduard Galuşceac
Grefier Mihaela Bujag

examinând în şedinţa de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Capcelea Eduard împotriva lui Reus Vladimir cu privire la încasarea sumei cu titlu de îmbogățire nejustificată și încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces

La 29 ianuarie 2024, Capcelea Eduard a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Reus Vladimir privind încasarea sumei cu titlu de îmbogățire nejustificată și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Capcelea Eduard a indicat că, din 21 decembrie 2021 este proprietarul terenului cu suprafața de 0,070 ha și a casei de locuit amplasate pe acesta cu suprafața de 188,5 m^2, din *****, cu numerele cadastrale corespunzător ***** și *****.01, drept de proprietate dobândit în baza contractului de vânzare- cumpărare, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 22 decembrie 2021.

Din data dobândirii de către subsemnat a dreptului de proprietate asupra imobilelor indicate, Reus Vladimir împreună cu membrii familiei sale a ocupat ilicit aceste imobile și la nenumăratele solicitări de al elibera a refuzat categoric, neavând în acest sens nici un drept.

La 23 octombrie 2023 executorul judecătoresc în cadrul procedurii de evacuarea a constatat că cet. Reus Vladimir ilicit este în posesia bunului imobil ce îi aparține încă din decembrie 2021.

Din aceste considerente, la 22 ianuarie 2024 a solicitat repetat pârâtului eliberarea imobilului ce-i aparține, dar și achitarea sumei de 384 000 lei, pe care i-a economisit din contul său locuind în imobilele sale și folosindu-le pentru sine, fapt ce constituie o îmbogățire nejustificată a acestuia.

Astfel, la 22 ianuarie 2024, însoțit de angajații companiei de pază și executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae, s-a deplasat la fata locului pe adresa *****, unde a

constat că Reus Vladimir împreună cu fiul acestuia se afla în bunul imobil ce îi aparține cu drept de proprietate.

Până la momentul depunerii cererii suma solicitată nu a fost achitată, iar imobilele nu au fost eliberate.

Suplimentar constată că, folosirea de către pârât, fără vreun temei legal, a bunurilor ce-i aparțin în interes propriu, fără achitarea unei redevențe, constituie o îmbogățire nejustificată a acestuia, care, din contul bunurilor sale, a realizat o economie nejustificată, în perioada din 21 decembrie 2021 până în prezent, perioadă ce însumează 25 luni complete.

Or, potrivit datelor raportului de evaluare din 11 decembrie 2023, economia realizată de pârât însumează 16000 lei/lună (echivalentul prețului de piață a chiriei bunului imobil nominalizat).

Astfel, până în prezent pârâtul îi datorează 430000 lei (actualizată la data înaintării acțiunii în raport cu perioada calculată la data înaintării reclamației), ce constituie îmbogățirea nejustificată a acestuia din contul folosirii ilicite a bunurilor sale, sumă pe care acesta urmează să o achite, refuzul de a achita benevol suma respectivă instituind dreptul, reglementat de art. 912 Cod civil, de a obține executarea silită a acestei obligațiuni.

În susținerea pretențiilor a invocat prevederile art. 1 al primului Protocol la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 46 alin. (1) din Constituția RM, art. 500 alin. (1), (2), 501 alin. (1), 581 alin. (1), 1979 alin. (1), 1981 alin. (1), 1984 alin. (1), 1984 alin. (1), 1986 alin. (1), lit. c) Cod civil al RM.

Solicită reclamantul Capcelea Eduard încasarea din contul pârâtului Reus Vladimir a sumei de 400000 lei cu titlu de îmbogățire nejustificată, realizată de pârât în perioada 21 decembrie 2021 – 21 ianuarie 2024, prin folosirea ilicită a bunurilor ce-i aparțin, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 16 octombrie 2024, pârâtul Reus Vladimir prin intermediul cancelariei a depus referință prin care a menționat că neagă folosirea bunului imobil, ce rezultă din lipsa dovezilor la dosar care ar demonstra contrariul, oferite de partea reclamantă.

Reține că, la dosar există doar o singură probă care demonstrează folosirea de către Reus Vladimir a bunului imobil timp de o zi, și anume procesul-verbal din 23 octombrie 2023, în care expres se indică că bunul imobil a fost eliberat benevol de către Reus Vladimir, ultimul oferind și cheile la casă. Așadar, din materialele prezentate inclusiv de reclamant, nu se atestă o careva opunere sau refuz din partea pârâtului de a elibera casa.

În astfel de circumstanțe apar anumite semne de întrebare referitor la temeinicia acuzațiilor și suspiciunilor invocate de reclamant în raport cu acțiunile pârâtului. Or, dovezi lucide care să demonstreze că Reus Vladimir a locuit după anul 2021 în bunul imobil, nu există.

Astfel, în contextul în care fapta s-a consumat încă din anul 2021, Reus Vladimir anume în această perioadă a părăsit locuința, se face evident faptul că acțiunea înaintată de reclamant nu se bazează pe circumstanțe reale și actuale, ci mai mult se aseamănă cu o încercare de a manipula în vederea obținerii unei sume de la reclamant pentru așa zisa locuire, care de fapt nu există, în imobilul ce-i aparține.

Suplimentar a mai indicat că, trebuie întrunite câteva condiții pentru a ne regăsi în prezența raportului obligațional de îmbogățire nejustificată, și anume, în primul rând, trebuie să existe un debitor al obligației de restituire (persoana îmbogățită) și un creditor (persoana dezavantajată). Conform regulii, există două părți, dintre care una a realizat o îmbogățire nejustificată, iar cealaltă a suferit un dezavantaj. Efectul regulii rezidă în a genera un raport obligațional, în cadrul cărei persoana îmbogățită să datoreze restituirea îmbogățirii, iar persoana dezavantajată - să fie îndreptățită să pretindă această restituire. Nu contează dacă între părți a existat sau nu un raport obligațional (contractual sau de altă natură) până la realizarea îmbogățirii. Astfel, creditorul va putea pretinde restituirea îmbogățirii, indiferent dacă ea rezultă dintr-un contract declarat nul, dacă plata a fost făcută din greșeala unei persoane, în lipsa oricărei obligații de a plăti, dacă bunul a fost folosit în lipsa unui contract sau dacă plata datorată a fost achitată repetat. Similar, nu contează dacă îmbogățirea realizată este conferită direct de creditor debitorului, sau dacă este mediată prin transfer din partea unui terț.

Ajunge la concluzia că, acțiunea înaintată precum și baza juridică pe care reclamantul își întemeiază pretențiile sunt nejustificate și pur declarative, ori se poate observa cu certitudine cum acțiunile lui Reus Vladimir, precum și raportul juridic propriu-zis în niciun mod nu se încadrează în norma legală ce reglementează îmbogățirea nejustificată.

La fel indică precum că, nu este clar în baza cărei formule și reper de calcul au fost efectuate calcule care în rezultat au format suma de 400 000 lei, pe care reclamantul o solicită de la pârât, luând în considerare faptul că Reus Vladimir nu a locuit în casa vizată din anul 2020 și nu a beneficiat și folosit de careva bunuri care i-ar aparține lui Capcelea Eduard.

Urmare, chiar și în ipoteza în care Reus Vladimir ar locui o oarecare perioadă în casă vizată, aceste acțiuni nu se încadrează în norma ce reglementează îmbogățirea justificată, iar suma solicitată spre achitare este exagerată și neproporțională cu valorile de piață.

În susținerea poziției pârâtul a făcut trimitere la art. 1389, 1979 Cod civil, art. 117, 118 Cod procedură civilă.

Consideră pârâtul Reus Vladimir că, reclamantul a înaintat o acțiune neîntemeiată, lipsită de probatoriu și bazată doar pe afirmații declarative, din care considerent solicită respingerea acesteia.

Reprezentantul reclamantului, Capcelea Eduard – avocat Corceac Sorin, în baza mandatului Seria MA nr. 2250731 din 25 august 2025, în ședința de judecată a solicitat admiterea acțiunii în sensul formulat.

Reprezentantul pârâtului, Reus Vladimir – avocat Proca Ion, în baza mandatului Seria MA nr. 2068158 din 29 aprilie 2024, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Reclamantul Capcelea Eduard și Reus Vladimir, în ședința de judecată nu s-au prezentat, fiind înștiințați în mod legal, despre locul, data și ora ședinței de judecată.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind opinia participanților la proces prezenți în ședința de judecată, studiind materialele anexate la dosar și racordându-le la prevederile legislative din domeniu, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Capcelea Eduard împotriva lui Reus Vladimir cu privire la încasarea sumei cu titlu de îmbogățire nejustificată și încasarea cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) şi (3) Cod procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 Cod procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenta sau inexistența de circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 Cod procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 239 Cod procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.

În ședința de judecată ce certitudine s-a constatat că, la data de 21 decembrie 2021, reclamantul Capcelea Eduard în temeiul Contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** din 21 decembrie 2021, a cumpărat bunul imobil compus din terenul pentru construcții, cu suprafața de 0,0705 cu nr. cadastral ***** și casa de locuit individuală, cu suprafața de 188,5 m^2, cu nr. cadastral *****.01, situate pe adresa *****.

Contract înregistrat la IP “Agenția Servicii Publice” la 22 decembrie 2021, cu nr. *****, fapt confirmat și prin extrasul din Registrul bunurilor imobile din 24 decembrie 2021 nr. *****, din care rezultă că Capcelea Eduard este unicul proprietar al bunurilor menționate.

Astfel, se reține că reclamantul Capcelea Eduard prin acțiunea înaintată a solicitat încasarea de la Reus Vladimir a sumei de 400000 lei cu titlu de îmbogățire nejustificată invocând că pârâtul Reus Vladimir în perioada 21.12.2021 – 21.01.2024 se folosește ilicit de bunurile imobile ce îi aparțin reclamantului Capcelea Eduard situate pe *****.

Prin urmare, instanța de judecată reține că cu adevărat potrivit procesului-verbal nr. 085-2690/2023 din 23 octombrie 2023, întocmit de executorul judecătoresc Șapa Ludmila în scopul executării documentului executoriu nr. 2-1222/22 din 28 februarie 2022, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cu privire la evacuarea silită a fostului proprietar Naboca Alexandr și tuturor persoanelor și bunurilor acestora din bunul imobil

din *****, ce aparține cu drept de proprietate creditorului Capcelea Eduard, executorul judecătoresc a constatat că, cet. Reus Vladimir a eliberat benevol imobilul și a transmis cheile, luând cu el bunurile de primă necesitate, astfel în interior fiind lăsate mai multe bunuri care reprezintă valoare pentru persoanele care au părăsit imobilul. Toate bunurile au fost fixate foto și video. Bunul imobil a fost transmis reprezentantului creditorului în baza procurii, cet. Mamaliga Denis, care urma să asigure păstrarea bunurilor.

De asemenea, potrivit procesului-verbal nr. 018c-4/24 din 22 ianuarie 2024 privind constatarea faptelor și a stărilor de fapt, întocmit de executorul judecătoresc Nicolescu Nicolae, s-a stabilit că la data de 22 ianuarie 2024, aproximativ la orele 17:15, prezentându-se pe adresa *****, împreună cu Capcelea Eduard, a constatat că, apelându-l pe cet. Reus Vladimir, la nr. de tel. *****, de către Capcelea Eduard, de pe nr. de tel. *****, în vederea ridicării mașinii din curtea casei, acesta a declarat că nu este pe loc și se va prezenta ulterior.

În urma măsurilor întreprinse de către Capcelea Eduard cu scopul deschiderii lacătului de la intrare în casă, Reus Vladimir a deschis ușa din interiorul casei, iar potrivit declarației acestuia în interiorul case se afla și feciorul lui.

La solicitarea lui Capcelea Eduard de a părăsi casa de locuit, acesta a declarat că refuză să o părăsească, mai ales în timp de iarnă.

De către Capcelea Eduard i-a fost înmânată somația destinatarului Reus Vladimir, care a recepționat-o.

Totodată, Reus Vladimir a recunoscut faptul că a pătruns în casa de locuit prin spargerea ușii, în perioada sărbătorilor de iarnă și cunoaște despre existența procesului verbal de evacuare forțată.

Se mai reține că, reclamantul Capcelea Eduard în susținerea pretențiilor a prezentat Raportului de evaluarea al proprietății imobiliare nr. 02-023-23 din 11 decembrie 2023, obiectul evaluării fiind teren pentru construcții nr. *****, casă de locuit individuală nr. *****.01, amplasate în *****, prin care în rezultatul lucrărilor efectuate la data evaluării 11 decembrie 2023, SRL „Quantic Consulting” a stabilit valoarea de plată pentru chiria lunară a bunurilor menționat în suma de 16 000 lei.

Conform art. 500 alin. (1)- (4) Cod civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului.

Dreptul de proprietate este perpetuu.

Dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de drepturile unui terţ.

Dreptul de folosinţă include şi libertatea persoanei de a nu folosi bunul.

Conform art. 501 alin. (1), (2) Cod civil, proprietatea este, în condiţiile legii, inviolabilă.

Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă şi prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condiţiile legii.

Conform art. 1979 alin. (1) Cod civil, dacă o persoană obţine o îmbogăţire nejustificată (persoană îmbogăţită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată faţă de persoana dezavantajată să restituie îmbogăţirea.

Conform art. 1981 alin. (1)-(4) Cod civil, o îmbogăţire este nejustificată, cu excepţia următoarelor cazuri:

a) persoana îmbogăţită este îndreptăţită faţă de persoana dezavantajată să obţină îmbogăţirea în virtutea unui contract sau unui alt act juridic, unei hotărâri judecătoreşti sau unui alt temei legal; sau

b) persoana dezavantajată şi-a dat consimţământul în mod liber şi fără eroare de a suferi dezavantajul.

Dacă contractul sau un alt act juridic este lovit de nulitate sau este ineficient cu efect retroactiv ori dacă hotărârea judecătorească sau un alt temei de obţinere este nevalabil cu efect retroactiv, persoana îmbogăţită nu este îndreptăţită la îmbogăţire pe baza acestui temei.

Cu toate acestea, persoana îmbogăţită se consideră îndreptăţită la îmbogăţire în baza legii dacă a dobândit îmbogăţirea prin uzucapiune, bună-credinţă, precum şi în alte cazuri cînd, conform legii, ea are dreptul de a păstra îmbogăţirea.

De asemenea, îmbogăţirea este nejustificată dacă:

a) persoana dezavantajată a oferit-o pentru un scop care nu este atins sau în considerarea unei aşteptări care nu s-a realizat;

b) persoana îmbogăţită a cunoscut sau trebuia în mod rezonabil să cunoască despre acel scop sau acea aşteptare; şi

c) persoana îmbogăţită a acceptat sau se poate considera în mod rezonabil că a acceptat că îmbogăţirea trebuie să fie restituită în astfel de circumstanţe.

Conform art. 1984 alin. (1), (2) Cod civil, o persoană este îmbogăţită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său.

În scopul constatării dacă o persoană a obţinut o îmbogăţire şi a mărimii acesteia nu se ia în considerare dezavantajul pe care persoana îmbogăţită l-a suferit în schimbul îmbogăţirii sau după îmbogăţire.

Conform art. 1986 alin. (1), (2) Cod civil, o îmbogăţire se atribuie la dezavantajul altuia, în special:

a) dacă bunul persoanei dezavantajate este înstrăinat persoanei îmbogăţite de către persoana dezavantajată;

b) dacă persoana dezavantajată prestează un serviciu sau execută o lucrare în folosul persoanei îmbogăţite;

c) dacă persoana îmbogăţită foloseşte bunurile persoanei dezavantajate, în special când persoana îmbogăţită încalcă drepturile, posesia sau alte interese legitime ale persoanei dezavantajate;

d) dacă un bun al persoanei îmbogăţite este îmbunătăţit de către persoana dezavantajată; sau

e) dacă persoana îmbogăţită este eliberată de o obligaţie de către persoana dezavantajată.

O îmbogăţire se poate atribui la dezavantajul altuia chiar dacă îmbogăţirea şi dezavantajul nu sânt de acelaşi tip sau aceeaşi valoare.

Conform art. 1991 alin. (1) Cod civil, dacă îmbogăţirea constă din bunuri care nu pot fi transmise, din lucrări, servicii sau folosinţa unui bun, persoana îmbogăţită este obligată să restituie îmbogăţirea prin plata valorii băneşti în folosul persoanei dezavantajate.

Astfel, normele enunțate instituie regula potrivit căreia orice persoană ca și-a majorat patrimoniul său prin reducerea corelativă a patrimoniului altei persoanei fără a fi îndreptățită de un temei juridic este obligată să restituie ceea ce nu-i aparține.

Îmbogățirea fără justă cauză presupune de fiecare dată o majorare a patrimoniului dobânditorului care poate fi datorată și în urma dispunerii de un bun de către o persoană neautorizată prin economia realizată atunci cânt trebuia să suporte anumite cheltuieli, însă aceasta nu s-a produs fie din considerentul că au fost suportate de o altă persoană, fie că ele nu au fost achitate în general.

Pentru a fi în prezența unui raport juridic de îmbogățire fără justă cauză, este important ca îmbogățirea să se producă în lipsa unui temei legal sau contractual.

În conformitate cu art. 117 alin. (1), (2) Cod procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

Raportând circumstanțele de fapt constatate în ședința de judecată la prevederile legale aplicabile speței instanța de judecată consideră neîntemeiată pretenția reclamantului privind încasarea sumei de 400000 lei cu titlu de îmbogățire nejustificată, realizată de pârât în perioada 21 decembrie 2021 – 21 ianuarie 2024 prin economia făcută cu titlu de plată pentru chiria bunului imobil.

Or, cu adevărat prin procesul-verbal din 23 octombrie 2023, întocmit de executorul judecătoresc Șapa Ludmila, pârâtul Reus Vladimir a fost evacuat din imobilul proprietate a reclamantului situat pe *****, cet. Reus Vladimir eliberând benevol imobilul și transmițând cheile, luând cu el doar bunurile de primă necesitate.

Totodată, potrivit prin procesul verbal nr.018c-4/24 din 22 ianuarie 2024, executorul judecătoresc Nicolescu Nicolae a constatat aflarea pârâtului în imobilul vizat, ceea ce și a fost recunoscut de partea pârâtă în ședința de judecată, care a comunicat că a pătruns în casa de locuit prin spargerea ușii, în perioada sărbătorilor de iarnă.

Astfel, reieșind din cele sus menționate instanța de judecată consideră că în speță din probatoriul prezentat de către reclamant nu rezultă cert că, pârâtul Reus Vladimir a locuit în mod constant în perioada 21 decembrie 2021 – 21 ianuarie 2024 în imobil al reclamantului situat pe *****.

Or, din procesele verbale a executorilor judecător nu poate fi desprins perioada aflării în acest imobil. Mai mult ca atât, potrivit certificatului eliberat de președintele ACC A0150-0283 – Groinom Margarita din 03 martie 2025,rezultă că Reus Vladimir, a.n. *****, IDNP *****, locuiește pe adresa *****din luna mai anul 2021.

Iar, potrivit procesul verbal nr. 085-2690/2023 din 23 octombrie 2023 întocmit de executorul judecătoresc Șapa Ludmila, rezultă că, pârâtul fiind evacuat a lăsat în bunul imobil vizat mai multe lucruri personale, care de executorul judecătoresc împreună cu bunul imobil au fost lăsate spre păstrare reprezentantului creditorului.

Iar, după cum sus s-a menționat potrivit procesului verbal privind constatarea faptelor și a stărilor de fapt, nr. 018c-4/24 din 22 ianuarie 2024, Reus Vladimir a recunoscut faptul că a pătruns în casa de locuit prin spargerea ușii, în perioada sărbătorilor de iarnă și cunoaște despre existența procesului verbal de evacuare forțată, din ce nu poate fi desprins în ce perioadă nemijlocit pârâtul s-a aflat și folosit de acest bun, procesele verbale demonstrând prezența ocazională, având în vedere că pârâtul avea lucrurile lăsate în casă, și nu pe întreaga perioadă pretinsă.

În asemenea circumstanțe instanța de judecată consideră că argumentele invocate de către reclamant în susținerea poziției sale sunt neîntemeiate neavând nici un suport juridic probator ce ar servi drept temei de admiterea acțiunii, iar alte argumente pertinente și concludente precum că Reus Vladimir s-a folosit de bunul imobil din *****, în perioada de până la evacuarea s-a din 23 octombrie 2023, și ulterior până în data de 22 ianuarie 2024, partea reclamantă nu a prezentat, or potrivit art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, având în vedere că partea reclamantă nu a probat folosirea de către pârât de imobilul din *****, în toată perioada de la 21 decembrie 2021 până la 21 ianuarie 2024, fiind constatată prezența doar ocazională a acestuia, instanța de judecată consideră că pârâtul nu a economisit și obținut o îmbogățire prin neplata chiriei spațiului locativ ce îi aparține reclamantului, din care raționamente urmează să respingă pretenția privind încasarea sumei cu titlu de îmbogățire nejustificată, drept neîntemeiată.

Instanţa de judecată de asemenea reţine că în cadrul hotărârii CtEDO, în cauza Van de Hurk vs. Ţările de Jos, din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligaţia instanţei de a da fiecărui argument un răspuns detaliat.

Concomitent, în cadrul hotărârii CtEDO, în cauza Balani vs. Spania. din 09 decembrie 1994, întinderea acestei obligaţii derivând din natura hotărârii şi este determinată de circumstanţele cauzei, instanţa urmând să analizeze toate argumentele importante ale cauzei.

Se atestă că, alte argumente pertinente şi importante pentru obiectul prezentei cauze, nu au fost invocate.

În conformitate cu prevederile art. 82 Cod procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, prin prisma art. 94 alin. (1) CPC, instanța de judecată va respinge solicitarea reclamantului Capcelea Eduard privind compensarea taxei de stat și timbru

achitate la depunerea acțiunii, or pretenția reclamantului privind încasarea sumei cu titlu de îmbogățire nejustificată a fost respinsă.

În conformitate cu art. 96 alin.(1) Cod procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Întradevăr, pe parcursul examinării cauzei civile reclamantul a fost reprezentat de avocatul Corcea Sorin, iar pârâtul de avocatul Proca Ion.

Având în vedere că acțiunea reclamantului a fost respinsă instanţa judecătorească urmează să respingă solicitarea reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, ținând cont că pârâtul în susținerea solicitării privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică nu a prezentat nici un înscris confirmativ, instanța de judecată urmează să respingă și solicitarea acestuia privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În conformitate cu art. 180 alin. (2^1) și (3) CPC, anularea măsurilor de asigurare a acţiunii se dispune de instanţa de judecată odată cu pronunţarea asupra fondului printr-o hotărâre de respingere a acţiunii. Reglementările referitoare la caracterul definitiv al actului judecătoresc prin care se soluţionează fondul sânt aplicabile integral şi asupra prevederilor referitoare la măsurile de asigurare. În cazul respingerii acţiunii, măsurile anterioare de asigurare a acţiunii se menţin până când hotărârea judecătorească devine definitivă. În cazul admiterii acţiunii, măsurile anterioare de asigurare îşi păstrează efectul până la executarea hotărârii judecătoreşti.

Astfel, se reține că prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 14 februarie 2024, s-a admis cererea de asigurare a acțiunii și s-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile, imobile și/sau pe sume de bani ale lui Reus Vladimir în limita valorii acțiuni de 400 000 lei.

Reieșind din prevederile art. 180 alin. (2^1) și (3) CPC, și luând în considera că acțiunea reclamantului Capcelea Eduard a fost respinsă, instanța de judecată va dispune anularea măsurii de asigurare aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 14 februarie 2024, cu menținerea acesteia până când hotărârea judecătorească va deveni definitivă.

În conformitate cu art. 180 alin.(2^1) CPC, art. art. 238-241 CPC RM, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Capcelea Eduard împotriva lui Reus Vladimir cu privire la încasarea sumei cu titlu de îmbogățire nejustificată și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Se anulează măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 14 februarie 2024, asupra bunurilor mobile, imobile și/sau pe sume de bani ale lui Reus Vladimir, în limita valorii acțiuni de 400000 lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Eduard Galuşceac